

Sygn. akt V KO 67/12

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

w sprawie **W. G.**

oskarżonego z art. 278 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 6 grudnia 2012 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w Z. z dnia 19 października 2012 r.,

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi

równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.,

postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Z. we wniosku o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w S. wskazał, że oskarżony W. G. aktualnie przebywa w Zakładzie Karnym w W., a stan jego zdrowia (przebyty udar mózgu z niedowładem wiotkim lewostronnym i zaburzeniami równowagi) uniemożliwia jego przetransportowanie na rozprawę do Sądu właściwego. Zarówno Służba Więzienna Zakładu Karnego, jak i Komenda Wojewódzka Policji w P., nie mają możliwości przetransportowania oskarżonego poruszającego się na wózku inwalidzkim, przy pomocy osób trzecich, na rozprawę w Sądzie Rejonowym w Z.

Ponadto w zaistniałej sytuacji przetransportowywanie oskarżonego byłoby dla niego zbyt dużym obciążeniem fizycznym i psychicznym.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wystąpienie Sądu Rejonowego w Z. jest zasadne. Trafnie wskazano w nim, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości sprawa powinna zostać rozpoznana przez inny sąd równorzędny.

Jakkolwiek bowiem nie ulega wątpliwości, że instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępstwo od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobrem wymiaru sprawiedliwości, to właśnie w przedmiotowej sprawie przesłanka powyższa zachodzi w sposób rzeczywisty. Kryterium "dobrego wymiaru sprawiedliwości" uzasadniające skorzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie art. 37 k.p.k. przejawia się nie tylko w realnym zagrożeniu obiektywizmu w orzekaniu w zakresie odpowiedzialności karnej, lecz także w sytuacji rzeczywistego zagrożenia sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, realizującego ustawowy postulat rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie.

W interesie dobrego wymiaru sprawiedliwości leży zatem dopuszczenie odstępstwa od zasad wyznaczających właściwość sądu również wtedy, gdy odstępstwo to doprowadzi do usunięcia niepożądanego stanu zdrowia oskarżonego mającego obowiązek stawienia się na rozprawę w sądzie właściwym, stanowi przeszkodę do wydania w sprawie orzeczenia końcowego.

Podzielić więc należy pogląd Sądu Rejonowego, że stan zdrowia oskarżonego stanowi przeszkodę do rozpoczęcia przewodu sądowego przed tym Sądem, a niewątpliwie dobrem wymiaru sprawiedliwości w ujęciu art. 37 k.p.k. jest także potrzeba skutecznego spowodowania przeprowadzenia procesu, co byłoby mało realne, bądź zupełnie niemożliwe z uwagi na stan zdrowia oskarżonego, bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2012 r., III KO 13/12, LEX nr 1163346).

Dlatego też, mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

